

**Радни материјал за дискусију о заблудама и
истинама о Радној групи МУП-а за 24 спорне
приватизације, поводом десет година од
њеног оснивања.**

Партнери на промоцији пројекта:

**REGIONAL ANTI-CORRUPTION
CONSORTIUM OF WESTERN BALKANS**

Тиране Скопје Рапчево Бања Лука

Синиша Јанковић

**ДЕСЕТ ГОДИНА
ЗАБЛУДЕ И ИСТИНЕ
О РАДНОЈ ГРУПИ МУП-а ЗА 24
СПОРНЕ ПРИВАТИЗАЦИЈЕ**

Есеј о владавини права у Србији

Панчево,

2022.

Писмо бр. 3 читаоцу

Књижица пред вама је наставак едиције која је започета насловом „Очи у очи са политичком корупцијом“. Између њих налази се књижица која ће, ако Бог да а добри људи помогну да се објави, имати наслов „Жмурећи са политичком корупцијом.“

Време је да се сетимо дана када смо као друштво имали шансу да ојачамо владавину права. Радна група МУП-а за 24 спорне приватизације (у даљем тексту Радна група) основана је 4. септембра 2012. Шта се дешавало у протеклих десет година? Десило се и још увек се дешава, супротно очекивањима. Политичка корупција и злоупотребљена политичка моћ развили су се готово до савршенства, бацајући сенку на догађај који је требало да буде камен темељац за Србију без криминалитета.

Они којима овај текст неће пријати, а таквих ће бити, слободно могу да сходно свом поимању владавине права замене места вредносним ставовима заблуда / истина.

Надајући се да ће нас ова књижица бар за мало приближити времену у коме ће од откривања политичке корупције стрепети они који су је починили, а не они који су је открили.

У Панчеву, почетком септембра 2022. године
Аутор

Свака се је у Србији власт, док то није постала, зарицала да ће јој темељно начело владавине бити право. Обично је бивало супротно. Они који су највише права обећали, најмање су га дали.

„Како је једна цедуљица срушила МУП“, Кареја, 2021.

Шта нам је прихватљивије, заблуда или истина?

*Нема боље будућности, без истине о прошлости,
колико год да је горка.*

Свака, па и ова прича о Радној групи прича је о политичкој корупцији. Неизбежна је то тема којом се свакодневно бави најшира јавност. Никога не оставља равнодушним. Чини се и да нема ко није стручан да о њој своје мишљење изнесе. У мору таквог интересовања експерата свих врста и формата, један догађај, практично један мултидимензијални друштвени феномен остао је недовољно истражен. Сходно томе и у широј и у ужој јавности потпуно је заборављен. Његово је име: Радна група.

- Зашто би требало да је памтимо? Уосталом зашто да се враћамо у прошлост и на нешто што је завршена прича? Зар као друштво не треба да будемо окренути ка будућности?
- Баш због тога, због будућности. Она неће бити боља док као друштво не поправимо лоше учињено у прошлости. Ако неко пита да ли то можемо, нека замени питањем да ли то желимо?

Циљ истраживање је да подстакне на размишљање. Занима ли нас шта нам се дешава и како то видимо? Да бисмо то сазнали из дубоке таме на светлост дана враћамо заборављену Радну групу. Размотрићемо симболични број 24 заблуда и истина о њој.

Шта је то Радна група?

1. Радна група је организациона форма Министарства унутрашњих послова (МУП) која спроводи редовне активности на основу стратешких и планских докумената – **заблуда**.

Организациона шема МУП-а не познаје Радну групу као организациону целину. Она није ничим планирана – **истина**.

Радна група је неформално оперативно тело каквих је у МУП-у не мали број. Прецизнији назив је оперативна радна група, јер је чине оперативни радници. Као директни извршиоци ангажовани су на ванредно насталој безбедносној појави или догађају. Најважнија је за убиства новинара, затим за насиље над женама, за сарадњу са полицијским синдикатима, за изразу измена и допуна Закона о полицији; затим радна група бивших – неинтегрисаних припадника МУП-а са Косова и Метохије. Почетак 2012. године обележила је радна група мало дужег назива која је требала да за десетак дана сачини извештај о пословању тада ухапшене браће Звонка и Жарка Веселиновића из Косовске Митровице са предузећима и бизнисменима из уже Србије.

Међу основаним радним групама уочавамо и једну неосновану, али спомињану у вези са проверама у Јавном предузећу (ЈП) „Србијагас“. За ту непостојећу радну групу можемо да кажемо да је практично изнуђена активношћу „Топличког центра за демократију и људска права“. Наиме, наведена организација цивилног друштва у то време поднела је кривичну пријаву у вези са пословањем наведеног ЈП. На касније упорно интересовање о исходу пријаве, Више јавно тужилаштво у Новом Саду, подносиоцу пријаве дописом одговара следеће:

Министарство унутрашњих послова формирало је радну групу за испитивање злоупотреба у Јавном предузећу „Србијагас“.¹

Таква тврдња надлежног државног органа није тачна. Аутору је то познато. Са неколико других чланова Радне групе, све провере у то време лично је предузимао, без да је на било који начин дошло до формирања нове посебне радне групе. Иначе, требало је да буде формирана и то са сто оперативаца!²

2. Радна група била је нормативно-правно уређена – **заблуда**.

Радна група законски је неутемељена. Ниједан оперативни радник није имао решење, ни било који радно-правни документ о том статусу – **истина**.

Иако скоро до савршенства нормативно-правно уређено, Министарство унутрашњих послова нема законског утемељења за формирање Радне групе. Основана је политичком вољом нове власти. Прецизније речено, само већег дела власти који тада чини политичка странка – СНС. Њен коалициони партнер, с обзиром на свој дотадашњи четворогодишњи владајући стаж и све изазове које власт у Србији пружа, није имао разлога да искрено подржи борбу против политичке корупције. Претила је опасност да тиме на неки начин подржи борбу против себе.

Радна група основана је законски неутемељеним усменим налогом. Закон о полицији не познаје такав облик организовања. Радно-правно регулисање које Закон познаје

¹<https://naslovi.net/2014-10-07/rtv/radna-grupa-mup-a-jos-proverava-srbijagas/11890856>

² Детаљније о томе и о многим другим наводима видети у „Очи у очи са политичком корупцијом“.

избегнуто је. Да ли је то било случајно или намерно? Онај ко у земљи Србији зна да сабере два и два, тај зна одговор на питање. Они који знају нешто теорије организованог криминалитета знају да код политичке корупције нема ничег случајног ни спонтаног, све је смишљено, прорачунато и договорено. Њени закони, иако неписани, поштују се стриктно, за разлику од писаних закона који се, кад год је то потребно, примењују селективно.

3. Радна група је могла да буде формирана само од београдских оперативаца – **заблуда**.

У Београду нема стотину оперативаца профила какав је потребан за Радну групу – **истина**.

Након две године од оснивања поставиће се у делу јавности (нажалост, недовољно информисане) питање:

- Зар се у Београду није могло наћи сто оперативаца, него су морали да се доводе из целе Србије?
- Није!

Колико год то било невероватно, истинито је. Предмет Радне групе нужно изискује ускеспецијализовану врсту полицијских службеника – оперативаца привредног криминалитета са стручним знањем, посебним искуством, доказаним високим професионалним способностима и без сумње у погледу интегритета. Таквих је у Србији мало. Извините, погрешили смо, таквих је у Србији изузетно мало. Наведени параметри битно смањују круг оних који могу да их испуне.³ Уколико би Полицијска управа за град Београд и СБПОК⁴ дали тражени број оперативаца, остали би без квалитетних оперативних

³ Људи таквих карактеристика из неких разлога напуштају МУП. Они који су верни служби, попут мазохиста слепо верујући у правду, често падају под удар злоупотребљене политичке моћи.

⁴ СБПОК - Служба за борбу против организованог криминалитета са седиштем у МУП-у.

радника те специјалности. Велико је питање да ли у Београду у свим службама које се баве привредним криминалитетом уопште има стотину таквих људи. Наше субјективно мишљење је негативно. Овде има места и питању да ли је можда неко желео да избегне врућ кромпир што су тада биле спорне приватизације.

Било како било, терет је и овај пут пао на провинцију. Радну групу чинили су оперативци привредног криминалитета из подручних полицијских управа и локалних полицијских станица. Суботица, Кикинда, Сомбор, Нови Сад, Зрењанин, Шабац, Лозница, Краљево, Чачак, Ниш, Крушевац, Крагујевац, Смедерево и Панчево дали су своје тимове, као и Полицијска управа за Град Београд и СБПОК. Радној групи био је прикључен део врхунских оперативаца из седишта МУП-а познатих по називу „Банкари”.

За сумњиве приватизације био је задужено петнаестак тимова. Који су углавном имали по четири оперативца. Избор полицијских управа обављен је на основу седишта предузећа чија је приватизација спорна. Провере приватизованих предузећа у већини случајева већ су биле започете, Радна група их је наставила. Тим бр. 11 (ПУ Панчево и ПУ Чачак) наставио је са проверавањем приватизације Азотаре Панчево, али и са другим раније започетим а опструисаним проверама у вези са њом.

4. Радна група је начин да се реши системски и дуготрајни а не ванредно настали проблем – **заблуда**.
Било би добро да је то могуће, али није - **истина**.

Владавина права у Србији је до 2012. године дуготрајно и системски нарушавана. Уосталом, то је један од разлога због којих је дотадашњи режим пао са власти. О томе да ли је и у којој мери владавина права урушавана и након 2012. године

може се закључити читајући овај скромни текст. Прилог су и два текста која су му, у овој едицији, претходила.

Радна група објективно није могла да реши тако велики друштвени проблем. Био је то само покушај гашење пожара. Стога је упитна стварна жеља оних који су имали моћ да о решењу проблема одлучују.

5. Радна група за спорне приватизације проверавала је само спорне приватизације – **заблуда**.

Тим бр. 11. Радне групе судећи по медијски видљивим информацијама о активностима свих 26 месеци проверавао је само промет минералног ђубрива – **истина**.

Задатак Радне групе наведен је у њеном називу. Дакле, *испитивање и решавање приватизација које су претходних година означене као спорне*. Ако погледамо резултате рада нпр. тима бр. 11 видећемо нешто друго. Почевши од 24. 11. 2012. г. поднео је укупно шест кривичних пријава. У кратком периоду поднео је пет кривичних пријава којима је обухваћено тј. ухапшено 39 лица. Тада је то било дупло више у односу на све остале тимови Радне групе заједно. Шеста кривична пријава као последња епизода серије злоупотреба са минералним ђубривом, поднета је након пуно неизвесности годину дана касније и повећала број ухапшених на 42. Тај резултат бројчано ни један други тим није ни приближно достигао. Све то било је у вези са прометом минералног ђубрива из Азотаре. Укупна причињена материјална штета само у предмету Азотаре гласи: неосновано је наплатила 942.310.450 динара⁵ регреса

⁵ Незаконито наплаћен регрес по годинама изгледа овако: 2009. – 250.000.000 дин. (преко ПКБ-а из Београда, 24.562 т, износ од 245.620.000 дин; преко ад *Алекса Шантић* 1.958,8 т – 19.588.000). 2010. – 1.350.000.000,00 дин. (Преко *Института за крмно биље* из

(од укупно јој исплаћеног 1.600.000.000 дин. на име регреса). Тиме је за исти износ оштећен буџет Србије. Штета нанета Азотари износи: 3.745.000.000 дин. Плус још око двадесетак предмета са мањим износима што би подигло укупну штету на преко четири милијарде динара.⁶ Промет регресираних ђубрива из Азотаре потпуно је обрађен, тиме би морали да будемо задовољни. Такође задовољству доприноси и сада активан судски поступак против свих ухапшених.

Када мало боље погледамо наведене резултате, видимо да је у питању једна иста ствар – злоупотребе са регресираним ђубривом. Логично се опет питамо:

- Где је ту приватизација?
- Нема је!

Онда испада да је Радна група била за сумњиво регресирање ђубрива, а не за сумњиве приватизације? Како је реч о криминалитету који се простира до самог врха државе, сматрамо не само оправданим већ и неопходним да му се посвети пажња. Тим бр. 11 урадио је много тога, али нажалост, ни у том ни у било ком другом предмету врх политичке корупције није одговарао.

Крушевца, 39.430 тона, регрес од 296.825.000 дин. и преко других мањих купаца). Укупна годишња производња Азотаре: - 2009. произведено 150.000 т од тога регресирано 30.000 т (II регресирање); - 2010. произведено 360.000 т од тога регресирано 188.867 т (III и IV регресирање); - 2011. произведено 350.000 т; - 2012. до септембра произведено 230.000 т. Извор: јавно објављене оптужнице ТОК и саопштења МУП-а за медије.

⁶ Радна група уступила је обрађене предмете другим организационим јединицама МУП-а као и редовним тужилаштвима. Међутим, они због износа појединачне штете мање од 200 милиона динара нису били у надлежности Тужилаштва за организован криминал (ТОК).

Ако је спорно да ли је приватизација Азотаре проверавана (а није спорно), онда је неспоран један други, можда и већи предмет политичке корупције. Реч је о вишегодишњој злоупотреби регресираниог ђубрива, касније и нерегресираниог, тј. комерцијалног. Рад на доказивању злоупотреба са регресираним минералним ђубривом панчевачки оперативци започели су 2010. године. Иако су се провере одвијале тешко и мучно, успели смо да прикупимо знатну количину документације која је уз до тада изведене провере јасно указала на одговорна лица која треба да буду ухапшена; наравно, под условом када и ако се за то створе „прилике”. Тако да смо са увелико обрађеним предметом злоупотреба регресираниог ђубрива ушли у Радну групу. То се показало као спасење, убрзаним активностима, уз сву могућу логистичку и сваку другу помоћ УКП-а, тим бр. 11 заједно са знатним делом Радне групе, 24. 10. 2012. године ухапсио је бившег министра пољопривреде Сашу Драгина, привременог заступника капитала Азотаре Вујачића (иначе и на функцији заменика генералног директора ЈП „Србијагас”), заменика директора Азотаре Грујића и још шесторицу одговорних лица из других значајних предузећа попут ПКБ-а, Цес Мекона и др. Онда је кренула серија хапшења. Крајем 2012. и почетком 2013. године медијско небо било је преплављено вестима о хапшењима тајкуна и високих представника бивше власт. Пример су ухапшени бивши министри: Оливер Дулић, Саша Драгин, Предраг Бубало и свакако веома значајна личност означена као „најбогатији Србин” – Мирослав Мишковић. Чинило се да се сан остварује. Иако је то била основна заблуда, морамо да кажемо да је најлепша.

...

Овде је прилика да се надовежемо на позитивне чињенице и истакнемо их. Наравно да их је било, то је неспорно. Наравно

да смо на све остварене резултате јако поносни.⁷ Реч је о ефекту који је цела Радна група остварила. Укупно је ухапшено преко стотину осумњичених, међу којима и три бивша министра, најбогатији Србин и већи број привредника који су до хапшења важили не само као успешни људи, већ и као они којима нико ништа не може. Поднетим кривичним пријавама доказана је причињена материјална штета у износу од близу 900 милиона евра. Ти резултати су импозантни. Вредни су сваке пажње која је у таквим приликама уобичајена, а тада је изостала. Плод су даноноћног и самопрегорног рада великог броја оперативаца привредног криминалитета, чланова Радне групе.

Да ли на те позитивне резултате нешто баца сенку? Наведени статистички подаци јасно говоре да нису сви предмети опструисани. Наравно да нису. Напротив, они су били нужно потребни. Послужили су као пример шта се може десити свима који су се о закон огрешили, а таквих је био приличан број. Они који су са правом очекивали да их једно јутро пробуде оперативци Радне групе нису седели скрштених руку, већ су радили проактивно. Радили и посао одлично урадили.

Након описаних злоупотреба у промету регресираних ђубрива у Азотари морамо да питамо: да ли је само Азотара прометовала регресирано ђубриво? Одговор нас води на ивицу црне рупе политичке корупције.⁸

⁷ „Похвале лете у небо” назив је одељка у коме је описана еуфорија оствареним резултатима Радне групе, у књизи „Очи у очи са политичком корупцијом”.

⁸ У астрономији црна рупа је назив за објекат чије је гравитационо поље толико јако да ниједан облик материје или радијације не може да се отисне од ње. (...) Општа теорија релативности црну

Радна група против политичке корупције

6. Радна група јача је од политичке корупције – **заблуда**. Када се политичка корупција развије у виши ниво и постане злоупотребљена политичка моћ, онда усиса моћ Радне групе и претвори је у марионету – **истина**.

Прича о Радној групи није ништа друго до прича о политичкој корупцији. Она је главна била и остала, она ведри и облачи, она се за све пита. Ми грађани смо само статисти, у најбољем случају епизодисти у представи коју режира и главну улогу игра политичка корупција⁹. Ни Радна група није изузета из тог немилог статуса. Она је симбол жртве политичке корупције. Покушаћемо да укажемо да јој је сходно томе потребно посветити адекватну пажњу.

Велики резултати које је Радна група остваривала крајем 2012. и током 2013. године медијски су максимално експлоатисани. То је знатно повећало поверење грађана у полицију, суштински у власт. Дубља анализа лако би нашла директну везу између резултата Радне групе и резултата парламентарних избора из 2014. године. Грађани су веровали да су промене могуће, али и да су остварене.

рупу описује као место у коме је простор-време бесконачно закривљено. Извор Википедија.

⁹ Када је реч о представи као метафори, у претходним издањима ове едиције, значајно место имала је нестварна личност – Ведета, као отелотворена политичка корупција. Осим књижевног добила је и свој монодрамски облик у истоименој представи. Снимак представе доступан је на јутјуб каналу Кареје, или претрагом на интернету по наслову „Monodrama Vedeta – You Tube”

Шта се о поверењу грађана према полицији говорило у то време? Па, да видимо шта о томе кажу две, требало би да буду врло значајне личности.

„Министар унутрашњих послова у Влади Републике Србије Небојша Стефановић и шеф Мисије Организације за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС) у Србији Питер Буркхард саопштили су данас да је поверење грађана у полицију порасло у 2014. години. Стефановић и Буркхард су представљајући резултате истраживања јавног мњења о ставу грађана према раду полиције (Истраживање је спровела агенција “TNS Medium Galup”, на иницијативу Министарства унутрашњих послова и Мисије ОЕБС-а) изразили наду да ће ове године, у оквиру приступних преговора са ЕУ, бити отворено преговарачко Поглавље 24, које се односи на правду, слободу и безбедност. Министар је указао на то да је поверење грађана у полицију повећано за приближно пет одсто у односу на 2013. годину.” Извор:

<https://www.srbija.gov.rs/vest/230010/veliko-poverenje-gradjana-u-policiju.php> 30. 1. 2015. године

За „Политику“ Министар Стефановић 3. 1. 2015. каже: „Враћање поверења у полицију, како истиче, омогућено је и решеношћу да у сопственим редовима искорени корупцију, што је променило перцепцију јавности о њеним припадницима у односу на прошлу годину.” Извор: <https://www.politika.rs/scc/clanak/315143/Za-nekoliko-godina-policija-ce-bitipotpuno-cista>

Детаљније о томе да ли је полиција за неколико година постала „потпуно чиста”, како је то изјавио Стефановић, у: „Како је једна цедуљица срушила МУП”.

Да је поверење грађана у полицију порасло за пет одсто потврђује и Београдски Центар за безбедносну политику. Извор: <https://bezbednost.org/korupcija-rusi-poverenje-gradjana-u-policiju-2/>

Шта представља, шта симболизује, на шта и како утиче Радна група? Када сагледамо одговоре на наведена питања, јавља се ново:

- Да ли то коначно значи да је Радна група грубо злоупотребљена?

Свеједно је да ли је злоупотреба груба или мека, свеједно је каквим „вишим” циљевима је руковођена; одговор је кратак:

- Да.

Након вишегодишњег сагледавања свих околности у вези са Радном групом, стекли смо следећи генерални утисак:

- Заблуде доминирају – истина је поражена.

Бојимо се да је то старо правило које краси све сличне друштвене феномене.

Лаконски би било помислити:

- Срећом да је само Радна група злоупотребљена. Она је занемарљиво мали део друштва. Шта је то стотину злоупотребљених људи наспрам шест милиона, колико нас у Србији има, права ситница. Такву аномалију друштво анулира брзо и ефикасно.

Било би лепо да је тако, али нажалост, није. У овом случају, како год то звучало, за друштво мала злоупотреба основ је за његову манипулацију. Једнако оних који то не могу и нису у стању да виде, као и оних који критички размишљају, који могу да виде и који су за то надлежни; сви су изманипулисани. Сви осим оних који манипулишу.

Шта је претходило Радној групи и условило њен настанак?

7. Радној групи није претходило ништа што би условило њен настанак – **заблуда**.

Радној групи је претходила власт која је на изборима у мају 2012. године платила цену сходну целокупном стању друштва, а посебно сходно доприносу на истраживању спорних приватизација – **истина**.

Свакако да је Радној групи претходио криминалитет мега размера, криминолошки дефинисан као политичка корупција оличена у 24 спорне приватизације. Али криминалитет у Србији као одомаћену појаву нећемо истицати као посебан узрок. Њега је толико да би стање Радне групе требало да буде трајно.

8. Власт до 2012. године није имала разлога да страхује од испитивања спорних приватизација – **заблуда**.

Бар до сада, у Србији је свака власт имала мање или веће учешће у криминалитету, па и власт до 2012. године – **истина**.

Зашто се власт оглушила о резолуцију Европског парламента? Зато што је за највеће злоупотребе она одговорна. На неки начин у њима је учествовала. Јасно је то свима као дан. Али да видимо како се то власт понашала. Питамо се да ли је могуће да било која власт која себе сматра за демократску и проевропску тако грубо може да занемари оно што јој каже управо она за коју се и сама залаже – ЕУ?

Видели смо да је једно државно тело – Савет за борбу против корупције – свим снагама настојало да се провере све спорне приватизације. Да видимо шта на све то каже друго државно тело, најнадлежније од свих надлежних државних органа – Министарство правде.

Особа најнадлежнија за владавину права – министарка правде, дала је у критично време запажени интервју НИН-у.¹⁰ Покушала је да објасни необјашњиво и рекла следеће:

- *Боримо се против корупције, без притиска ЕУ.*

Као врхунски стручњак она зна због чега су у претходним годинама резултати изостали, те аналитички идентификује главног кривца:

До сада није постојала довољна координација различитих државних органа у борби против корупције – Агенције за приватизацију, Тужилаштва за организовани криминал, Комисије за хартије од вредности и полиције.

Овој изјави није потребан коментар.

Како се и зашто десило да министар најпозванији за испитивање сумњивих приватизација не ради свој посао, ни министарство, ни његов битни део - тужилаштво? Изрека коју често чујемо о „немешању у свој посао“ била би прихватљива уколико није у питању директна заштита политичке корупције. У овом случају име одговорног лица, министра је – Снежана Маловић, али име није битно. Вишедеценијски смо сведоци о једној истој појави, само са другим именима.

Биће да моћна функција министра није довољна за борбу против таквог зла. Актуелна Влада, у намери да је ојача, госпођу министарку 19. 5. 2011. г. именује и за координатора државних органа у борби против корупције. Сматрамо да је реч „корупције“, требало заменини адекватним термином „политичке корупције“. Међутим, Влада зна шта и зашто

¹⁰ <https://naslovi.net/2011-06-22/vesti-online/borimo-se-protiv-korupcije-bez-pritiska-eu/2625630>

ради, проблем је потребно сакрити на сваки начин, па и терминолошки.¹¹

Министар правде би морао свој посао да ради савесно, предано, доследно се држећи закона, не би смео да подлегне било ком утицају, тако каже теорија. У пракси нам министар „продаје маглу”.¹² Тиме је са правог места дат максималан допринос развоју, битисању и одбрани политичке корупције. Колико год да је министар политичка личност и да му нису потребне никакве квалификације, то је у случају ресора правде мало другачије. Министар многих других ресора може бити особа са било којом врстом и степеном образовања, али неки ресори ипак су заштићени. Немогуће је да министар правде буде било ко осим дипломираног правника са положеним правосудним испитом и правосудном праксом. Требало би тако да буде. Стручност министра је у конкретном случају неспорна. Али је спорно нешто друго и то не само у случају ресорног министра правде, реч је о интегритету. Да ли смо баш толико ситничави народ да тражимо длаку у јајету чак и министрима? Мора ли баш сваки кумулативно да има и стручност и интегритет? Ако се власт смени видећемо биланс ухапшених министра, па из тога можемо изводити закључке о ономе што већ тада (2012) знамо.

Однос између коефицијента лојалности странци и коефицијента поштења, деградираће ваш интегритет, а он ће вас дићи у небеса или сурвати право у блато. Осећаћете

¹¹ Овом приликом нећемо се упуштати у разматрање предметног разликовања, преплитања и дефинисања наведених корупцијских феномена.

¹² Није прилично аутору да користи неакадемске изразе, али имајући у виду изјаву министра, мислимо да је наведени израз адекватан.

нестварну моћ која ће прожимати ваш ум и тело. Позиваће вас са свих страна, улагивати вам се са мање или више стила, молити за услуге, помоћ, проблем стари да им решите, посебно да им неког запослите. Како човек, познат по томе да је кварљива роба, реагује на изазове нестварне моћи? Они који би се томе снагом свог интегритета одупрли, благовремено су елиминисани. Остали су само они други. Изазов моћи лако обликује човека чији је карактер као гума. Постајаћете све лојалнији, спремни да урадите све што треба да и даље будете као Бог на земљи. Исти тај однос лојалности странци и поштења може вам се сурово обити о главу. Можете доживети презир и критике. И све је добро само да не допаднете у ЦЗ или још горе у Посебну притворску јединицу Специјалног или Суда за организовани криминал. Како се понашати у ситуацији када странка тражи слепу послушност, како одолети изазову који се пружа само једном у животу? Може ли се у исто време бити и максимално лојалан странци, слепо извршавати заповести изречене и неизречене и уједно поштено обављати радна обавеза? Може ли се страначки послушан бити и истовремено интегритет имати? Не знамо шта мислите, али ми не да мислимо него знамо одговор на питање. Ако вам је тешко да на ова питања одговорите, ево лакших, одговор је исти. Можете ли реку прегазити а ноге не оквасити? Можете ли кроз дим проћи а не надимити се? Можете ли крај ватре седети, а њоме се не грејати?

Максимална, слепа и беспоговорна оданост странци директно води у криминалитет и то његову тешку и изузетно опасну врсту – организовани финансијски криминалитет. Сразмерно ризику који ваше ангажовање носи странка вам се одужује. Добијате високе државне положаје и велику моћ, или вам се пружа могућност да шаком и капом пљачкате државне фондове, или комбинацију та два добра са

безбројним модалитетима, који комбинују положаје од локалних до државних нивоа, укључујући безбројне агенције, а све то гарнирано са деликатесним местима у управним одборима. Интегритет се у најмању руку коси са страначким активностима и у директној супротности је са лојалношћу странци. Не постоји друга ситуација осим да странка тражи беспоговорну послушност. Ефекат страначке послушности на интегритет видећемо у наредним догађајима.

Како министар правде да се понаша, шта да ради, како да усклади оно што се ускладити не може? Претходно смо искључили закон о министарствима, кривичне и друге законе и осталу регулативу која јасно каже шта и како министар треба да ради. Ипак да видимо шта у реалном животу министар треба да зна, које предмете? Наравно да министар не може да зна сваки појединачан предмет. Али треба да зна кључне. То су свакако предмети за које се јавност интересује и о којима министар оглашава пред јавношћу. Знамо да министар није ни тужилац ни судија и да наравно не треба да се меша у њихов рад, али не сме да дозволи ни да било ко други то чини. Министар не треба да се ставља у функцију адвоката било које стране. Али мислимо да треба да се меша у свој посао, на основу свог стручног знања, без утицаја и притисака. Посебно треба да охрабри судове и тужилаштва да раде по закону, као и да предузме одговарајуће мере ако дође до пропуста у њиховом раду. Министар, али не само он, у описаним случајевима радио је све супротно, помагао политичкој корупцији, тиме радио и у корист овог истраживања.

Да ли је прича о конкретном министру применљива и на оне који су га на том врлућем месту заменили?

9. Радна група није била никакав услов за ЕУ, она на њено оснивање није утицала – **заблуда**.

Међународна заједница је била заинтересована за владавину права у Србији; тиме и за доследно испитане сумњиве приватизације – **истина**.

Обратићемо пажњу и на неке друге друштвено-политичке прилике и околности које су могле бити од значаја за настанак Радне групе. Савет ЕУ је пар година пре Радне групе на разне начине указивао да су неке приватизације спорне. Покушао је да утиче на власт да поводом сумњи предузме законске мере. Како се власт у Србији правила да не чује, а када чује да не разуме, а када чује и разуме, да нема потребе да примењује закон, Европски парламент је био принуђен да се са нама опет озбиљније бави. У том смислу донео је резолуцију. Иако необавезујућа, била је додатак на опште познато мишљење међународне заједнице о Србији. Када је власт у Србији позвана да одмах преиспита спорне приватизације, известилац ЕУ за Србију Јелко Кацин рекао је:

- *Одговоре на све то морају дати органи српске државе и да се само на тај начин може повратити поверење у Србију и вратити страни улагачи.*¹³

У време пре избора 12. 4. 2012. године „Политика“ преноси изјаву високог представника ЕУ, у тексту под насловом: „Дежер: Решити 24 спорне приватизације“, каже:

- *Резолуција Европског парламента којом се тражи хитна ревизија 24 случаја спорних приватизација и примера високе корупције није обавезујућа, али Европска комисија, која је у јуну прошле године*

¹³ <https://www.blic.rs/vesti/tema-dana/cetiri-privatizacije-posebno-sporne-za-eu-uskoro-prva-hapsenja/m6dhlm>

*послала допис са истим захтевом, још чека повратну информацију.*¹⁴

О томе колико су на путу Србије у ЕУ значајна Поглавља 23 и 24, и да ли на њих утиче Радна група, сматрамо општепознатим, те је излишно да то образлажемо.¹⁵ Како се у вези са тим понаша одговорна власт? Да је одговорна, не би себе довела у положај да буде критикована. Када је већ критикована, могла је да прихвати критику, што се у Србији још није десило. Једноставно се оглушила, покушавајући да немумштим саопштењима замаже очи европској, али и домаћој јавности. За то време политичка корупција радила је свој посао. Максимално је опструисала све надлежне државне органе како би неке провере стопирала, а неке обесмислила. МУП је свем том злу дао свој допринос, онолико колико се очекивало. За разлику од њега, један други надлежни орган – Савет за борбу против корупције, радио је свој посао. Није размишљао о илузорности такве борбе, није калкулисао са изгледним непријатностима које неизоставно са собом носи свака активност усмерена против политичке корупције. Велику захвалност за то дугујемо покојној Верици Бараћ која је јасно и гласно рекла:

- *Провера спорних приватизација у Србији на захтев ЕУ показате да институције које су надлежне да спроводе истрагу нити су независне нити за то имају могућности и капацитете, додајући да су државне институције учествовале у већини приватизација где је било незаконитости.*¹⁶

¹⁴ <http://www.politika.rs/sr/clanak/215326/Dezer-Resiti-24-sporne-privatizacije#>!

¹⁵ Наш став у вези са тим је јасан, он гласи: *нећу поклоњено поглавље, ни једно, а камоли тек 23 и 24!*

¹⁶ <http://www.antikorupcija-savet.gov.rs/sr-Cyrl-CS/radio-televizija-i-stampa/cid1037-1503/baraceva-nista-od-provere-spornih-privatizacija>

Од тада покушавамо да ту тврдњу и докажемо. Овај текст скромни је допринос тим напорима.

10. ЕУ остала је доследна у захтеву да се испитају спорне приватизације – **зablуда**.

ЕУ једноставно је престала да се оглашава у вези са спорним приватизацијама – **истина**.

Колико год да је било оправдано интересовање ЕУ за спорне приватизације пре 2012. године, толико је неоправдано да је са тиме престала након 2012. године. Грађанима Србије на путу ка ЕУ од значаја је свака помоћ, посебно у вези са успостављањем владавине права.

11. На Радну групу није утицала констелација власти, тј. промена власти 2012. године. Радна група би се као планирана активности МУП-а десила без обзира да ли је до промене власти дошло – **зablуда**.

Да није дошло до промене власти 2012. године, Радна група никада не би била основана. Колико год то данас, након десет година, чудно звучало – **истина** је!

Након председничких и парламентарних избора маја 2012. године, новоуспостављена власт основала је Радну групу као испуњење главног предизборног обећања, борбе против „корупције и криминала”.¹⁷ Радна група основана је 4. септембра 2012. године, седиште јој је било у Управи криминалистичке полиције МУП-а, у палати „Србија” на Новом Београду. До краја године радила је интензивно и без

¹⁷ Наведни израз „криминал и корупција” коришћен је у скоро свим предизборним наступима, те је као такав у делу јавности одомаћен, али није академски. Ради аутентичности и фигуративно користићемо га под знацима навода.

икакве опструкције. Онда се полако успоравала и како-тако одржавала у животу до октобра 2014. године, када је угашена. Одмах након тога пала је у заборав. Такав исход није плод случајности, напротив, резултат је брижљиво припреманог и систематски спроведеног одбрамбено-регеративног механизма неформалних центара моћи.

У први мах чинило се да је нова власт искрена у намерама да се обрачуна са годинама акумулираном политичком корупцијом. „Досије корупција” имао је исти утисак. У уводној речи издања из 2012. године уредник Драган Добрашиновић износи тада широко распрострањено уверење: *Изгледа да у Србији никада снажније није била изражена политичка воља да се направи коначан обрачун са корупцијом и њеним носиоцима.*¹⁸ Оставимо уверења по страни. Ко год још увек памти политичку 2012. годину може посведочити о *никада снажније израженој политичкој вољи.* Када је нпр. и заменик Републичког јавног тужиоца уједно и председник Удружења јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца Србије др Горан Илић у то поверовао, како не би и народ? Господин Илић у изјави за „Досије корупција” каже *да корупција неће остати некажњена.*¹⁹

12. Управо то – корупција неће остати некажњена, следећа је **зablуда**.

Основна карактеристика политичке корупције је да увек остане некажњена – **истина**.

¹⁸ Добрашиновић Драган, *Србија против корупције: одбрана и последњи дани, у Досије корупција, бр. 1/2012. Топлички центар за демократију и људска права, Прокупље, 2012. стр. 3.*

¹⁹ Илић Горан, *Корупција неће остати некажњена*, интервју у *Досије корупција, бр. 1/2012. Топлички центар за демократију и људска права, Прокупље, 2012. стр. 7.*

Грађани су тада веровали да је нова власт искрена у намерама да ће се борити против „криминала и корупције”. То и није тако лоше, али су 2014. додатно поверовали и да је намера остварена!²⁰ То је уједно и генерална заблуда која краси не само Радну групу, већ цело наше друштво. Колико је моћна та заблуда, волели бисмо да знамо, не бисмо ли видели како да је разоткријемо.

Свака, па и наведена заблуда, моћна је онолико колико и онај који је инсталирао. Са оваквим стањем друштва готово је немогуће да ће ико озбиљно пробати да је разоткрије. Право чудо био би и сам покушај. Успешно разоткривање заблуде у оваквом стању друштва апсолутно је немогуће. Али, ако пре тога порадимо колико ко може и друштво доведемо у стање пристojности, онда би сасвим извесно било њено деинсталирање. Колико дубоко се у ткиво народа усадило веровање да су „криминал и корупција” у Србији побеђени, толико је то основа да се, нажалост, али опет (по ко зна који пут) почне борба против тог зла.

Нема места песимизму, колико год тешка и неизвесна борба нас чекала.

²⁰ Доказ за ту тврдњу су резултати ванредних избора одржаних у мају 2014. године на којима је тада најмоћнија политичка странка освојила апсолутну већину у парламенту. Посебан доказ је чињеница да су избори били ванредни, што говори о томе да је власт знала какву подршку има, те се и одлучила за превремене изборе.

13. Имали смо прилику, у време Радне групе, као друштво да на таласу нове власти елиминишемо политичку корупцију – **заблуда**.

Није било лако закључити да на таласу нове власти друштво у целини није имало никакву шансу да елиминише политичку корупцију – **истина**.

Још једна пропуштена шанса, може да се каже тамо где је шанса постојала. У време Радне групе постојао је заслепљујући привид да постоји. Злоупотребљена политичка моћ је све шансе које су се друштву пружиле искористила само за себе.

Правило времена у космосу прилично је јасно. Оно што се у космосу недавно десило, ми на Земљи још не видимо јер светло тог догађаја још није стигло. Исти је случај и са стварним догађајима у време Радне групе. Па шта пре од та два као народ видимо.

14. МУП није одговоран што благовремено није проверена ниједна од сумњивих приватизација – **заблуда**.

МУП је био дужан, тиме и одговоран, да поступи благовремено и да ради на спречавању и откривању злоупотреба у вези са приватизацијом – **истина**.

Када МУП није могао пре, онда је у време оснивања Радне групе требало јасно и гласно да призна свој нерад. Можда још горе, прикривање тешких облика организованог финансијског криминалитета са свим атрибутима политичке корупције. Али, такво би признање тражило и кривца. Е, па он, баш тај кривац и даље се за све питао. Тако питајући се размишљао је шта му је боље, да ли да буде санкционисан, можда и осуђен на вишегодишњу безусловну затворску казну, или да свој положај, моћ и личне привилегије унапреди? Било је то јако тешко питање на које није било

лако одговорити. Кривци су остали усамљени у одлучивању и на миру, ван интересовања било ког друштвеног чиниоца донели одлуку која је њима донела још боље, а народу још горе.

Ако је МУП по закону био дужан да ради на криминалитету, ко је то конкретно требало да учини? Цела дирекција полиције надлежна је за послове полиције. Управа криминалистичке полиције је носилац свих активности на плану криминалитета преко својих организационих јединица, у овом случају то су ССК (Служба за сузбијање криминалитета) и СБПОК, са до те мере помешаним надлежностима да изазивају познату суревњивост и међусобни ривалитет. Служба за сузбијање криминалитета дуго није имала оперативне способности да самостално ради на иоле значајном предмету. Само захваљујући личном ентузијазму појединаца таквих покушаја је било. У тим случајевима ССК је ангажовао и координирао подручне полицијске управе као носиоце активности, којима је снагом своје моћи пружао моралну и техничку подршку. Која ће служба бити надлежна пре свега зависи од рејтинга који личност полицијског старешине има. Могућности за благовремени рад на сумњивим приватизацијама било је више, али су све једнако затајиле. Када је Радна група почела рад, наравно да се ни једном речју није поставило питање било које врсте одговорности.

Тим бр. 11 Радне групе – „Азотарци”

Вратимо се у време када је Радна група основана и када је почела своје путовање морем васколиког зла. Стајна тачка са које смо посматрали политичку корупцију и учествовали у активностима Радне групе је тим бр. 11. Чинили су га оперативци привредног криминалитета Полицијских управа Панчево и Чачак, укупно нас осморо.

Током времена било је одлазака и долазака, али се број смањивао, да би се свео на петоро. Само двојица из тима смо сво време били у Радној групи. На првом (уједно и последњем) састанку целе Радне групе, 4. 9. 2012. године у седишту МУП-а, тим бр. 11 задужен је приватизацијом ХИП Азотаре доо Панчево.

На почетку у Радној групи еуфорије није било, атмосфера је врло уздржана, код неких и сумњичава. Већини оперативаца предмети са којима су задужени познати су годинама уназад, једнако као и муке које су имали у покушају да на њима раде. Када вас политичка корупција годинама успешно омета да закон спроводите, тешко ко одједном поверује да је све лоше прошлост. Ипак, расплет догађаја у Радној групи ствара све позитивнију, па чак и оптимистичну атмосферу. Као прво, дошло је до смене власти, нова је громогласно обећавала, најављивала и започела борбу против „криминала и корупције”. Радна група била је почетак остварења обећања. Формирана је уз много лепих речи и обећања, до те мере да се стекао утисак о улагивању руководства УКП-а оперативцима Радне групе.

15. Радна група обављала је своје активности на миру, без притиска јавности, политике и власти – **зablуда**.

Од Радне групе готово грозничаво очекивала су се најбржа и масовна хапшења – **истина**.

Након формирања Радне групе, већ 13. 9. 2012. године почело се са најавама хапшења и калкулацијама када ће се десити прва. „Блиц” објављује податке добијене од неименованог извора из МУП-а:

Прва фаза посла биће, према очекивањима, окончана за месец дана, када ће бити искристалисани докази на основу којих би могли да

*се покрену кривични поступци. У то време очекују се и прва хапшења одговорних.*²¹

Свакоме ко зна шта је посао криминалистичког оперативца привредног криминалитета било је јасно да ни прва, ни друга, ни било која хапшења у тако сложеним предметима не могу бити ни брзо, ну ускоро. Без обзира на то што су то жеље и обећања. Чије жеље? Жеља сваког поштеносца и добронамерног човека у Србији, па и нас оперативца, била је да се без притисака прикупе докази и то они који се дефинишу као осуђујући, тј. они на основу којих се могу донети осуђујуће пресуде. Са тог аспекта никаква брза, ни исхитрена, ни инстант хапшења нису била могућа. Напротив она су само шкодила предметима до те мере да су их у дугим судским поступцима убијала. Али жељу је имао још неко. Нова власт је хтела скоро по сваку цену народу да удели нешто, одмах. А једино је било могуће да то нешто буду хапшења тајкуна као испуњење предизборног обећања о борби против „криминала и корупције“. Чија ће се жеља испунити?

Под притиском брзих хапшења био је врх МУП-а, који је на Радну групу не само пренео, него притисак додатно појачао. Све што је Радна група брзо могла да уради била је реализација предмета Југоремедија, али значај ухапшених ни изблиза није могао да задовољи апетите хапшења гладног бирачког тела. Следеће брзо, тачније исхитрено хапшење било је бившег министара Оливера Дулића у предмету „Оптички кабл“. Али је одмах пуштен да се брани са слободе. Пуштање на слободу осумњиченог за тежак облик привредног криминалитета само је додатно замутило и овако мутну воду.

²¹ <https://www.blic.rs/vesti/hronika/prva-saslusanja-zbog-privatizacije-sartida-mobtela-c-marketa/km7hmtb>

Такав епилог – пуштање осумњиченог на слобуду, био је за Радну групу а посебно за врх МУП-а поражавајући. Успеха не да нема, него се производе неуспеси, а већ је два месеца од како Радна група пуном паром ради. Јел народ то очекивао, то су брза хапшења тајкуна? То је власт обећала кад је опозиција била? Тешка питања која прете да на самом старту потопе брод Радне групе који још ни из луке није испловио. Трапаво дозлабога. Уз то бивша власт постаје све гласнија са захтевима за нове изборе. Страшно, јел то значи да ће нова власт морати да се опет народу доказује, а без икаквих резултата. Како да се спасимо – једино је питање, које се преноси са врха власти, преко МУП-а до Радне групе. Ни једне од 24 сумњивих приватизација нема ни на видiku решене. Има ли нешто друго што народу може да се брзо сервира, а да га очигледно не преваримо?

Простор који овај текст има на располагању налаже задржавање на једном предмету и покушај да га што боље осветлимо. Реч је о групи повезаних предмета које је обрађивао тим бр. 11. На жалост аутора нећемо моћи да прикажемо све.

Ради потпуније информације о предмету „Оптички кабл” наводимо и следеће:

Говорећи о случају *Оптички кабл* Транаспарентност Србија (ТС) каже *Да приче нису добиле епилог јасно је и три године касније.*²² Критички став ТС је свакако не само оправдан, него за друштво неопходан. Две године касније, 12. 7. 2017. Специјални суд осудио је неправоснажном пресудом бившег министра Дулића на казну затвора од три године и шест месеци. Са њим осуђени су

²² Један од „24 случаја без одговора” у: Санкционисање корупције, ТС, 2015. стр. 34
http://www.transparentnost.org.rs/images/dokumenti_uz_vesti/Sankcionisanje_korupcije.pdf

његов заменик Небојша Јањић на три и директор Пuteва Србије Зоран Дробњак на годину дана затвора. Велики је иако неправоснажни успех правосуђа, осуђење лица из актуелне власти; не бившег него и садашњег висококотираног државног функционера. Јавност би требала да буде задовољна са првостепеном пресудом, иако не треба очекивати да ће се поступак по жалбама брзо окончати. Барем у овом случају сваки други коментар у то време био би сувишан. Јавност мора да буде критична, али у жељи да умањи штетне последице политичке и корупције уопште, не сме да упадне у замку, не сме да пресуђује пре суда. Од пасивне јавности једино је погубније када би јој правосуђе удовољавало. С тога жељу јавности да се осуђујућим пресудама санкционишу корупционашке афере, треба заменити жељом да суд и државни органи чије активности претходе судским обаве свој посао по закону, доследно, благовремено, без опструкције, без утицаја власти, политичке моћи и других неформалних центара моћи. Једино на тај начин јавност ће повратити дубоко пољуљано поверење у државу. Да ли је то у Србији данас реално могуће, друго је питање, али је свакако могуће сутра.

Епилог: децембра 2021. године оптужени Дулић и други су ослобођени.²³

16. Тим бр. 11 радио је на предмету приватизације панчевачке Азотаре – **заблуда**.

Тим бр. 11 радио је на предмету приватизације панчевачке Азотаре – **истина**.

Да, баш тако, једна тврдња је истовремено и заблуда и истина.²⁴ Овај текст је продукт непотпуног истраживање, те не располаже ни једним званичним податком, стога

²³ Извор: <https://www.danas.rs/vesti/drustvo/dulic-janijic-i-drobnjak-oslobodjeni-optuzbi-za-zloupotrebu-polozaja/>

²⁴ Аутор себи даје за право да на први поглед буде и контрадикторан. Моћ коју политичка корупција има и потреба за борбу са њом, налажу и такав приступ.

принуђени смо да као извор званичних података користимо само оне које су достављени медијима и јавно објављени.²⁵ Анализирајући објаве у медијима нисмо утврдили да постоји информација о начину на који је решена приватизација Азотаре. То не мора да значи да таква информација и није објављена. Али, ако заиста нема такве информације логично се може закључити да у предмету приватизације Азотаре није ни поступано. Значи да је тврдња о раду на предмету приватизације панчевачке Азотаре – заблуда.

Насупрот томе, имајућу у виду да је аутор био члан Радне групе и руководиоца тима бр. 11, располажемо податком да је спорна приватизација проверавана. Ако је приватизација Азотаре проверавана, зашто о њој нема информација? Можда су провере биле краткотрајне, можда није имало шта да се проверава. Да ли су то разлози одсуства информација о једној од спорних приватизација? Насупрот томе поставићемо следећу хипотезу: Приватизација Азотаре била је једна од занимљивијих. Почетне провере самостално је започела Полицијска управа Панчево управо у време када су се дешавале њене штетне последице, много година пре Радне групе. Тим бр. 11 (део из Чачка) проверавао је врло детаљно око годину дана, те је утврђена и задокументована кривична одговорност већег броја релевантних представника надлежних државних органа и других одговорних приватизационих актера.

Коме сада веровати питање је – званичним државним органима који узгред ништа нису рекли, или овде постављеној хипотези? Уколико је хипотеза тачна, шта би то

²⁵ Аутор је свестан недостатака које непотпуно истраживање може да има. Бирајући између никаквог и непотпуног истраживања одлучио се за ово друго. При томе се трудио да на неке друге начине избегне материјалне грешке које прете истраживању.

значило? Можда нови криминалитет и то још већи од утврђеног? Ту смо сада негде пред самом црном рупом политичке корупције. Она нам је једном опростила, не верујем да ће и други пут!?

Рад на једној од 24 спорне приватизације - панчевачкој Азотари, оперативци ПУ Панчево започели су 2010. године. Провере у вези са приватизацијом вршене су управо у време када су се злоупотребе дешавале а штетне последице настајале. Иначе јавност је о скоро свим неправилностима у вези са приватизацијом врло детаљно информисана серијом натписа у дневном листу „Блиц“, који је пренео донкихотовску борбу тадашњег председника синдиката Азотаре Бранислав Арађана. Све и дословно све надлежне државне органе обавестио је Арађан, али су сви остали неми. Ипак, у вези са приватизацијом извршене су сасвим солидне провере, утврђена је добра основа за наставак рада на предмету у садејству са осталим надлежним државним органима, али је све стало. Уосталом било је то време када су се злоупотребе дешавале у већини битних предузећа, уз благослов, садејство, па чак и лично учешће политике. Илузорно је било очекивати да провинцијски оперативци спрече политичку корупцију у ономе што је детаљно испланирала а врховна државна власт јој дозволила.

За те прве активности политичке корупције можемо да кажемо да су то њени рани радови, који су се у наредним година развили до неслућених криминалних висина. Све се у Србији мења и може променити, све нам се само у ових задњих пар деценија и променило, само једно никада се не мења – политичка корупција.

17. Посрнула панчевачка Азотара спасена је доследним поступањем свих надлежних државних органа, посебно Радне групе – **заблуда**.

Азотара је вођена право у пропаст, логично томе пала је у стечај, правоснажно банкротирала и продата! – **истина**.

Новембра 2012. године отворила се нова тема, име јој је: ХИП „Азотара” доо Панчево, али далеко од тога да је нова. Развијала се, посртала, на колена падала, уздизала се, од мртвог коња касач постајала, била узданица. Борили се за њу политичка корупција, неформални центри моћи, политичке странке, тајкуни и ситни лопови једнако као и глодари.

Преживела је Унапред припремљен план реорганизације (УППР), разне неформалне управе и на крају, одбрањена, на здраве ноге постављења. Пример је успеха и битке коју су за њу водили једнако радници као и *надлежни државни органи*!? Ко је све о њој бринуо, тако је требало да буде, али није. Неко други, неформални центри моћи, хтели су нешто друго – све супротно наведеном. Њихова жеља не само да се остварила, него ни једног тренутка није довођена у питање, чак ни када је Радна група у релативно кратком времену ухапсила четворицу директора Азотаре и више десетина директора њених пословних партнера.

О Азотари су бринули бројни *надлежни органи*, сви којима је то у опису посла, придружила им се и Радна група. Након повремениг присуства оперативних радника у Азотари од 2010. до 2012. године, уследило је скоро свакодневно присуство до самог краја Радне групе. Требало је да то онемогући потенцијалне извршиоце кривичних дела у намери да јој науде. Рекло би се да је била максимално заштићена, што јој гарантује опстанак, њој и скоро хиљади радника и њихових породица. Да је све у нашој земљи како

није, тако би требало да буде, али није. Заблуда о опоравку Азотаре и одбрани од „криминала и корупције” коначно је пала у воду. Политичка корупција судски је евидентирала још једну победу која је суштински остварена много раније. Дана 16. 9. 2018. године Азотара је отишла у стечај. На предлог Министарства привреде Привредни суд у Панчеву отворио је стечајни поступак, а око 900 радника остало је без посла.

Благовремено је 30. 7. 2015. године основано ново предузеће „Специјална Лука” д.о.о. Панчево, на истој адреси на којој где и Азотара. У њега је унет део неоптерећене имовине – Азотарина лука на Дунаву. Такође и директор у оба предузећа је исти, на неки начин у оба присутно је једно врло занимљиво наше ЈП – као 100% оснивач новог и као највећи поверилац старог. Надзорни одбор новог чини плејада проверених и већ виђених кадрова, скоро па специјализованих за слично привредно пословање. Осим других циљева ново предузеће основано је и као „сигурна лука” за збрињавање свих руководиоца Азотаре. Ни један од њих није остао без посла. Након стечаја Азотаре преузети су у ново предузеће и остали у радном односу. За разлику од њих годинама уназад свако слободоуман, који се борио против широког спектра незаконитости или бар на њих покушао да укаже, прошао је кроз голготу. Најзначајнији је био борац за спасење Азотаре, синдикални активиста Бранислав Арађана.

Након тога исти суд 18. 12. 2018. г. одређује банкротство стечајног дужника, тиме решава стечај. Фантастичан опис свега даје нам локални портал www.pancevo.city у тексту под насловом *У реду за пропаст: нека се спреми „Азотара”*.²⁶ Резултат који је суд озваничио гласио је: Политичка корупција – Азотара 3:0. Уследило је неколико неуспешних

²⁶ <https://www.pancevo.city/na-granici/u-redu-za-propast-neka-se-spremi-azotara/>

покушаја продаје, са почетном ценом од 5.800.000.000 динара. У мају 2021. године продата је за 560 милиона динара. Данас је у власништву једног од својих пословних партнера, новосадског приватног предузећа „Промист”.

Контрола легалности наплате регреса или пут у црну рупу политичке корупције

18. Планета Земља несагледиво је далеко од црних рупа у космосу, па и Радна група – **заблуда**.

У непосредној близини Радне групе налазила се једна црна рупа – **истина**.

Зашто је важно посветити мало већу пажњу нечему што на први поглед не привлачи пажњу јер делује сувопарно. Реч је о регресирању минералног ђубрива и наплати регреса од државе. Иако ће опис бити незанимљив, нужен је уколико желимо да се са изгледном црном рупом политичке корупције упознамо, а ко зна, можда нешто и предузмемо.

Влада је преко ресорно надлежног Министарства пољопривреде у три године четири пута регресирала минерално ђубриво преко уредби. Иако је већ постојало тзв. регресирање ђубрива по хектару. Већ та чињеница дуплирања буди сумњу. Нека буду забележени основни подаци:

I регресирање 2008. г. у износу од милијарду динара вероватно ће остати у тамној бројци криминалитета!

II регресирање – јесења сетва 2009. г. Уредба Владе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. Регресира се 100.000 т измењено на 130.000 т (Сл. гл. РС 91/09) минералног ђубрива. Регрес је 10.000 дин/т. Азотара добија право на промет 30.000 т минералног ђубрива. Право на регрес имају носиоци примарне пољопривредне производње (без обзира на површину земље коју имају у власништву, или коју обрађују!) земљорадничке задруге –

500 т; пољопривредна газдинства – 100 т, – минимално 25 т! Промет се обавља преко Продуктне берзе Нови Сад, која за ту услугу наплаћује провизију. Уредба о регресирању се допуњује, правом на регрес добијају и државна/друштвена пољопривредна предузећа.

III регресирање – 17. 12. 2009. г. Уредба о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за зимско прихрањивање и припрему пролећне сетве – средства за регресирање азотних минералних ђубрива (Сл. гл. РС бр. 106/09 измене 09/2010 и 24/2010.). Министарство регресира 300.000 т вештачког ђубрива, што је измењено на 325.000 т, у износу од 1.500.000 динара изменама на 1.625.000. Регрес: 5.000 дин/т. Азотара добија право на продају 108.867 т. Право на коришћење (да добију регрес) имају земљорадничке задруге до 1.000 т, пољопривредна газдинства до 150 т, правна лица – делатност гајење жита и других усева – 1.000 т, Институту за ратарство и повртарство чији је једини оснивач РС у количини која не прелази 20.000 т.

IV регресирање – 29. 07. 2010. г. Уредба о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за 2010. (сл.гл. РС бр.53/2010, 54/2010 и 67/2010.) Министарство регресира (150.000 т) изменама 210.000 т – регрес - 10.000,00 дин/т. Азотара - 80.000 т регресiranог ђубрива. Право на коришћење имају: земљорадничке задруге до 1.000 т, - Физичка лица - носиоци пољопривредног газдинства до 150 т, - Правна лица чија је претежна делатност гајење жита и других усева до 800 т (изменама 500 т и изменама 2.000 т), – институти за ратарство и повртарство чији је једини оснивач РС у количини која не прелази 20.000 т (изменама 5.000 т и изменама 20.000 т).

Азотара није била учесник првог регресирања 2008. године. Оно је било ексклузивно право само једног приватног предузећа.²⁷ Већ следеће године и даље (из неких разлога)

²⁷ Мало подсећање, 2008. године били су избори, након којих је формирана власт у врло занимљивом формату. Да ли је то узроковало нека овде описана догађања, тј. криминалитет?

омогућено је да већи број предузећа а не само једно може да буде добављач регресираниог ђубрива и корисник регреса. Азотара је такву могућност искористила у сва три преостала регресирања, на који начин је то учињено, видели смо.

Добро је да држава помогне пољопривреди, али је то широк појам. Које тачно помоћ највише треба? Онима који су на издисају, како би их одржали у животу, или онима који се на пољопривреди богате, како би још богатији били? Мислимо да можемо да се сагласимо да најугроженијима треба помоћи. Следеће питање је у чему помоћи и на који начин? Малим пољопривредним газдинствима (ПГ) и задругама (33) треба помоћ у свим аграрним инпутима. Нека буде да избор коме ћемо помоћи вежемо за обраду земље (ратарство, повртарство, воћарство). И њима све треба, али шта највише? Нека буде оно што је неформални центар моћи одабрао – минерално ђубриво. Сада би ваљало консултовати струку. Тачно је да један део пољопривредника не користи минерално ђубриво у довољној мери. Али је и тачно да један део тај инпут користи прекомерно и погрешно. Што значи да ћемо онима који у примени вештачког ђубрива греше помоћи да још већу грешку направе. То би било исто, када би сваком грађанину са циљем побољшања крвне слике дали субвенције на купину и боровницу, иако проблем са крвном сликом немају сви. Такво „побољшање“ неке може озбиљно да наруши здравље. Шта ће струка рећи?²⁸ Са интересима политичке корупције струка се коси, те је била сувишна, нико је ништа није питао.

²⁸ Уколико нпр. азотом ђубрите земљиште које је њиме већ презасићено, можете блокирати фосфор што даље узрокује блокаде и других биљкама потребних елемената. Тако постижете сасвим супротан ефекат и причињавате земљишту а тиме и себи велику материјалну штету. Незнање нас убија у свим областима, у пољопривреди чини ми се највише.

Како је корумпирана борба против корупције

Ако кажемо да се не ради о обичној већ о политичкој корупцији, надамо се да ће бити много лакше да се одговор наслути.

19. Предмети Радне групе су корупцијски, али није њен најтежи вид политичка корупција – **заблуда**.

Већина предмета Радне групе и сви овде описани су школски пример политичке корупције – **истина**.

Овим истраживањем није утврђено да је било који предмет Радне групе означен као политичка корупција. И иначе се тај термин готово никад не користи. Доказ да је политика у вези са криминалитетом који је открила Радна група су тројица ухапшених бивших министра и неколико директора моћних привредних субјеката који се доводе у везу са политичким странкама. Можемо да претпоставимо да је још најмање неколико бивших министара било у обухвату провера. Тиме се јасно заокружује добар део самог врха политичке моћи и стичу сумње у погледу постојања највишег могућег облика политичке корупције.

Предмети који су били у задужењу тима бр. 11, а вероватно је таквих било и у другим тимовима, могу се поделити у две групе. Прву чине предмети у којима су закон и правила струке доследно примењивани. Други групу предмета чине они у којима је примена закона била селективна, који су задржавани и у којима нису доследно примењена правила струке. Рад на првој групи предмета заслужује све похвале. Рад на другој групи предмета заслужује супротно.

20. Јавност је упозната са свим предметима које је обрађивала Радна група – **заблуда**.

Само ретки појединци и руководство МУП-а знају тачан број али и статус свих предмета које је обрађивала Радна група – **истина**.

Да је јавност упозната са свим предметима, онда би могли да одговоримо на питање: колико их је? Но, на жалост, и то питање поделиће судбину свих битних – остаће без одговора. Сви који су се бавили анализом остварених резултата Радне групе, имали су у виду само 24 спорних приватизација и ни један предмет више. У пар случајева било је назнака да је Радна група обрађивали више од 24 предмета, али су озбиљније анализе изостале. Тако да јавност није упозната са свим предметима које је обрађивала Радна група. Поставље се питање, због чега се то крије? Један од могућих одговора на постављено питање је: утицај политичке корупције је максимално ефикасан.

Иако је делокруг надлежности Радне групе прецизно одређен њеним називом, укупан број предмета био је знатно већи. Наиме, у тренутку када смо поверовали да заиста смемо да радимо све, почело је додавање предмета организованог финансијског криминалитета који су у ранијем период пали под утицај политичке корупције и на којима су провере обустављене. Уместо да стари предмети буду оживљени, они су умртвили и оно мало преосталог живота у Радној групи. Поред тога поједини тимови Радне групе самостално су откривали нове предмете и радили на њима.

Један од примера да Радна група није радила само на спорним приватизацијама је и предмет ЈП „Србијагас“. У допису Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду број ПИ 28/14. од 23. 9. 2014. године упућеном Топличком центру за демократију и људска права каже се:

- Министарство унутрашњих послова „формирало је посебну радну групу која проверава све наводе из кривичних пријава и испитује целокупно пословање Србија гаса”.

У медијима је објављена тачна информација о започетим проверама у ЈП. „Политика” 27. 9.2013. г. извештава:²⁹

Управа криминалистичке полиције испитује, по налогу тужилаштва, пословање „Србијагаса”, сазнаје „Политика” у врху МУП-а Србије. Према нашим сазнањима, полицајци су почетком ове недеље ушли у просторије овог предузећа и проверавају пословну документацију. Реч је о преткривичном поступку, што значи да за сада нема осумњичених, а евентуалне кривичне пријаве биће поднете у консултацији са надлежним тужилаштвом.

Тако ће све гласнији наводи о могућим злоупотребама у „Србијагасу”, прању новца и фиктивним фактурама, добити епилог. Скоро већ годину дана говори се о томе да је „Србијагас” у великим дуговима због неправилности и незаконитости у пословању. (...) Зорана Михајловић, министарка енергетике, како је изјављивала, сматра да ревизорски извештај и пословање овог предузећа „заслужују” проверу тужилаштва.

Један други дневни лист, често тачно информисан, јавност обавештава да: – УКП и СБПОК већ неколико дана проверавају документацију у предузећу „Србијагас”.³⁰

²⁹ <http://www.politika.rs/scc/clanak/271280/Policija-usla-u-Srbijagas>

³⁰ <https://www.kurir.rs/vesti/drustvo/1006993/gde-su-pare-policija-istrazuje-kako-je-bajatovic-potrosio-cak-400-miliona-evra>

Тачно је, провере у наведеном ЈП започете су, али не спроводе их ни УКП, ни СБПОК, ни „посебна радна група“. То ради тим бр. 11, који тада чини неколико оперативаца из Панчева и из Чачка. То је наставак провера започетих још 2010. године. Криминалистичка начела, друга правила струке и прикупљена оперативна сазнања захтевала су проширење провера и на ЈП „Србијагас“ из Новог Сада. Провере су уз максимално одуговлачење које наравно ничим није било оправдано (осим утицајем политичке корупције), започињане у два наврата. Када су потврђене све почетне индиције које указују на тешке облике финансијског криминалитета и када је требало ући у фазу прикупљања доказа – све је стало!?

Месно надлежно тужилаштво обавестило је Топлички центар као подносиоца пријаве о исходу исте укупно три пута. Прво у мају 2014. којим каже да су у току оперативне провере МУП-а. Друго у септембру 2014. којим тужилаштво обавештава подносиоца да су у међувремену стигле и друге пријаве у вези са истим предузећем и да су све достављене МУП-у који је формирао посебну радну групу која испитује целокупно пословање ЈП. Трећим дописом тужилаштво обавештава подносиоца да је кривична пријава прослеђена Тужилаштву за организовани криминал с обзиром на то да се ради о кривичном делу које је у надлежности ТОК-а.

Тврдња месно надлежног тужилаштва из маја 2014. да су оперативне провере МУП-а и даље у току, треба да значи да је неколико оперативаца већ дуго у проверама које никако да се заврше и које трају око десет месеци. Рачунајући само од када је Топлички центар поднео кривичну пријаву. Морамо децидирано да кажемо да то није тачно, иако се то већ јасно види из описа догађаја у вези са предметом. Најтачнија формулација којом је требало подносиоца

кривичне пријаве обавестити требала је да гласи: *Након што су тешком муком провере пословања ЈП започете, убрзо су и прекинуте, након тога МУП је сваки предлог за озбиљан наставак провера игнорисао, чиме је практично забрањено даље проверавање. Уколико се стање у наредним годинама измени, ми ћемо Вас о томе обавестити.*

До тада у борби против политичке корупције преостаје нам нада. Супротстављање политичкој корупцији – надом!? Ако ништа друго, бар је научна мисао обогаћена.

Не знамо одакле у допису тужилаштва из септембра 2014. податак да је МУП *формирао посебну радну групу која испитује целокупно пословање ЈП*. Ми који смо некако успевали да предмет одржимо у животу, такву информацију нити смо дали тужилаштву, нити је од нас тражена. Чак ни стварно надлежно Специјално тужилаштво од нас није тражило никаква обавештења. Дозвољавамо да је месно надлежно тужилаштво својим каналима могло да сазна стање предмета или да на други начин из МУП-а буде информисано.³¹ У том случају доведено је у заблуду, што не чуди. Никаква посебна радна група није формирана у вези са предметним ЈП, иако је требало. На предмету смо радили ми – тим бр. 11, онолико колико нам је било дозвољено, минимално. Једино је тачно да је предмет провера требало да буде целокупно пословање ЈП.

Кафкина Радна група

21. Радна група није имала ни једно друго име – **заблуда**.

На почетку звали су нас „Вучићева радна група“, на крају смо постали „Кафкина“ – **истина**.

Еуфорија која је у једном делу друштва изазвала реторика Александра Вучића пренела се делом и у Радну групу. Воли наш народ да све иоле значајније у друштву везују персонално само за једну личност. Свакако и када нека активност крене од неколико људи, то се врло брзо доведе на меру само једног. Године 2012. ретко се када користило само једно презиме. Посебно у време до избора јавност се процењујући понуђене опције питала се „да ли Николић и Вучић могу нешто да ураде?“ Тада су се та два презимена најчешће заједно користила. Само пар месеци након избора прво од два презимена једноставно је ишчезло. Данас више нико ни не помиње оно прво презиме. Водећи таквом логиком неки чланови незванично су Радну групу називали „Вучићева“, истичући то презиме са поносом.

Након почетних успеха, када је Радна група била хваљена, када нам је све било омогућено и дозвољено. Било је то нестварно време, у складу са тим и Радна група била је нестварна. Напокон на крају Радне групе, када се опасност надвила над њом, када су се поједини њени чланови бојали одговорности за нереализоване предмете, Радна група је због тог имагинарног страха постала Кафкина.

22. Радна група ударна песница – **заблуда**.

Оперативци форматирани људи – **истина**.

На самом почетку, Радна група је била ударна песница у борби против политичке корупције. Догађаји коју су након тога уследели током 2013, а посебно 2014. године, од оперативаца ударне песнице направили су форматиране људе. Требало је свакоме дати до знања да политичка корупција у спрези са злоупотребљеном политичком моћи неће дозволити никоме да је победи. У том формату обликовани су оперативни радници. Ничија мисао није смела да се пружи ван тог формата. Уз то, задатак им је био да тако форматирани клицу узалудности пренесу и на све остале оперативне раднике.

Радна група скупља од мафије

23. Радна група је расформирана због штедње – **заблуда**.

Штедња је смо оправдање, прави циљ био је напад на предмете, а не на Радну групу – **истина**.

Штедња је у то време заиста била доминантна друштвена тема. И МУП је њом био окупиран, али нешто јој је претходило. Прво је неко 2013. проценио да је много људи у МУП-у запослено. Често се та тема потеже, никада непристрасно. Много запослених је занимљива чињеница, како је употребити? Како се решити вишка, отпустити или га се на неки елегантнији начин решити? Док нас море бриге око вишка, налазимо екстра решење за штедњу. То је пријем нових радника! Мислите да не знамо шта причамо? Паралелно са штедњом, као њен саставни део иде до тада невиђена методологија пријема нових радника. Наиме, у циљу штедње, одлучено је да се пријем нових радника обустави, то јест донесе мера забране пријема нових радника. Таква забрана односила се на целокупну јавну управу. Па шта је ту чудно, питаћете се са пуним правом. Нема ту пријема нових радника. Све би то било логично и оправдано да забрана пријема нових радника није била са одложеним дејством. Ступала је на снагу 31. 12. 2013. али је благовремено била најављена. До тада вишак запослених је увећаван. Таква кадровско-штедна политика довела је до невиђеног елдорада. Сви који су икада сањали да раде у МУП-у, наравно ако су имали везу, били су примљени по убрзаној процедури, као никада до тада. Тако се десио парадокс да у време велике штедње буду примљени у радни однос по хитном поступку они који би да штедње и посебних мера нема били примљени тек после вишегодишње процедуре. Забрана пријема добила је ефекат брзог пријема. Тиме штедња добија нову димензију. Ми до тада у МУП-у запослени више нећемо бити сами у борби за њу, већ ћемо

имати помоћ знатног броја младих људи, спремних, способних и у штедњи доказаних. За две године колико је Радна група постојала, неке канцеларије су се видно пуниле новим људима. Ипак једно правило није прекршено, онолико колико је столова у канцеларији могло стати толико је у њој и било, ни један више. Ту појаву сви видимо и на неки начин коментаришемо. Какав је то фактор ограничења био – нехумано. Толико нас је то погодило да дајемо предлог: један радни сто да користе два радника, са сваке стране по један. Онда би могли примити још нових радника, али би се и уштедело не купујући радне столове за њих.

Када је штедња заузела своје пуноправно место у друштву, ред је дошао да се и над Радном групом спроведе. Изговор који је политичкој корупцији послужио максимално, то је прави разлог којим ће се оправдати укидање Радне групе. Крајем 2014. године почетно бројно стање од стотину спало је на око четрдесетак оперативних радника из провинције. Оцењено је од стране одговорних да и они праве велике трошкове, које буџет не може да издржи. Утисак је да буџет много лакше подноси штету коју му причињава политичка корупција. Враћањем преосталих оперативаца у матичне јединице Радна група је престала да постоји. Тиме је наводно уштеђено пуно пара. Да ли ће неко у то поверовати, није било важно, јер Радна група једноставно јавност више није занимала.

24. Оперативци Радне групе наставили су рад на предметима, само сада из својих матичних јединица – **заблуда.**

Наставили су рад само на небитним предметима – **истина.**

Да је сузбијати политичку корупцију од куће било могуће, не би Радна група ни била оснивана, нити би две године радила

из једног центра. Замислимо ситуацију у којој нпр. оперативци из Крушевца проверавају предузеће из Београда, које има више десетина пословних партнера из Војводине. Уз то предмет се води пред ТОК-ом чије је седиште такође у Београду; а и неко руководство у МУП-у треба што детаљније и ревносније извештавати. Како сада да оперативни радници из нпр. Крушевца од куће – из својих матичних јединица проверавају? И за то у жаргону оперативаца постоји израз „дописне провере”. То је генијална формула, неизоставно убија и најјаче доказе и од озбиљне службе прави пародију. Тако трасира неповрати пут да се и од озбиљне државе направи пародија.

...

Наводимо и једну личну заблуду / истину о Радној групи. У делу јавности изазваће негативну реакцију, али то је терет који полицијски посао са собом носи. Она је ван конкуренције, означимо је бројем бб (без броја):

- бб. Оперативци Радне групе за времеведено на раду у њој, ниси оштећени. За свој рад плаћени су у складу са пословима које су обављали – **заблуда**. Оперативци и други чланови Радне групе добијали су плату мању од Законом предвиђене за посао који су обављали. Тиме су финансијски оштећени – **истина**.

Тимови радне групе радили су предмете из надлежности Специјалног, тј. тужилаштва за организовани криминалитет, што је по закону у надлежности СБПОК-а. Да ли је плаћање за тај рад било посебно регулисано? Да! Закон је јасан. Требало га је само применити. Али, тада би оперативни Радне групе добили веће плате! Неко се изгледа тога уплашио, па се постарао да се то не деси, тако што је пропустио да примени одредбе закона које то регулишу. Тиме је причињена

материјална штета сваком оперативном раднику Радне групе појединачно.

Насупрот томе имамо ситуацију да су оперативни радници СБПОК-а то своје право о увећаној заради, остварили. И то је трајало све док закон није промењен а основ за увећану плату нестао.

На крају, узимамо себи за право да се у име оперативних радника и других чланова Радне групе надамо да ће се и та неправда исправити, једног дана.

Епилог

Да дођемо до истине о Радној групи помоћи ће нам Центар за истраживачко новинарство Србије (ЦИНС), који је 30. октобра 2018. представио је резултате истраживања под називом „Истина о 24 случаја”.³²

Једина правоснажно осуђена позната личност је Драган Ђурић, власник *Зекстре*, изречена му је необична санкција годину дана затвора који ће провести у својој кући. Осуђено је још неколико мање битних лица. Бивши министар животне средине Оливер Дулић, који је са још неколико лица неправоснажно био осуђен, ослобођен је у децембру 2021. године. Мирослав Мишковић ослобођен је фебруара 2022. године. Бивши министар Предраг Бубало ослобођен је октобра 2021. г. Бивши директор Агенције за приватизацију Миодраг Ђорђевић ослобођен је 2019. године. У јулу 2022. ослобођен је Ненад Огњановић бивши директор Галенике.

Наведени резултати могу бити предмет комплексног истраживања. За то је потребно много више знања и времена него што га ми имамо. У овом тренутку можемо да кажемо да оцена наведених резултата зависи од оних који их оцењују, за неке су добри, а за неке лоши.

Овим скромним текстом далеко смо од свих истина и заблуда о Радној групи и свему што је у вези са њом. Ипак, изнете су неке битне чињенице. Да ли на основу њих можемо да одговоримо на питање: да ли је Радна група

³² <https://www.cins.rs/srpski/news/article/cins-predstavio-istinu-o-24-slucaja>

уопште имала шансу, или је све личило као да голоруки хране гладне крокодиле? Онда видимо да је право питање: Има ли друштво шансу у борби против политичке корупције, под условом да је жели? Након логички постављених питања, лако се да закључити да је одлучна друштвена моћ у рукама свесних грађана који имају интегритет и спремни су да се боре за остварење општедруштвених вредности, при чему често сами трпе штету. Да поједноставимо, за ефикасну борбу против политичке корупције неопходни су грађани који су: а) свесни, б) имају интегритет, в) спремни су да се посвете борби против ње зарад општег интереса, г) и да често трпе неосноване критике, увреде, омаловажавања и друге врсте јавног дискредитовања.

У Србији је увек било и биће таквих људи, али их је у овом тренутку премало да би успоставили систем владавине права.

Садржај

Писмо бр. 3 читаоцу	5
Шта нам је прихватљивије, заблуда или истина?	7
Шта је то Радна група?	8
Радна група против политичке корупције	16
Шта је претходило Радној групи и условило њен настанак?	19
Тим бр. 11 Радне групе - „Азотарци”	30
Контрола легалности наплате регреса или пут у црну рупу политичке корупције	39
Како је корумпирана борба против корупције	42
Кафкина Радна група	47
Радна група скупља од мафије	49
Епилог	53

**ДЕСЕТ ГОДИНА ЗАБЛУДЕ И ИСТИНЕ
О РАДНОЈ ГРУПИ МУП-а ЗА 24 СПОРНЕ ПРИВАТИЗАЦИЈЕ**

Радни материјал

Удружење грађана
Институт за истраживање корупције Кареја
nvo.kareja@gmail.com

Аутор:

Синиша Јанковић

Стручни консултанти:

Златан Вулић, адвокат
Радивоје Миловић, финансијски форензичар

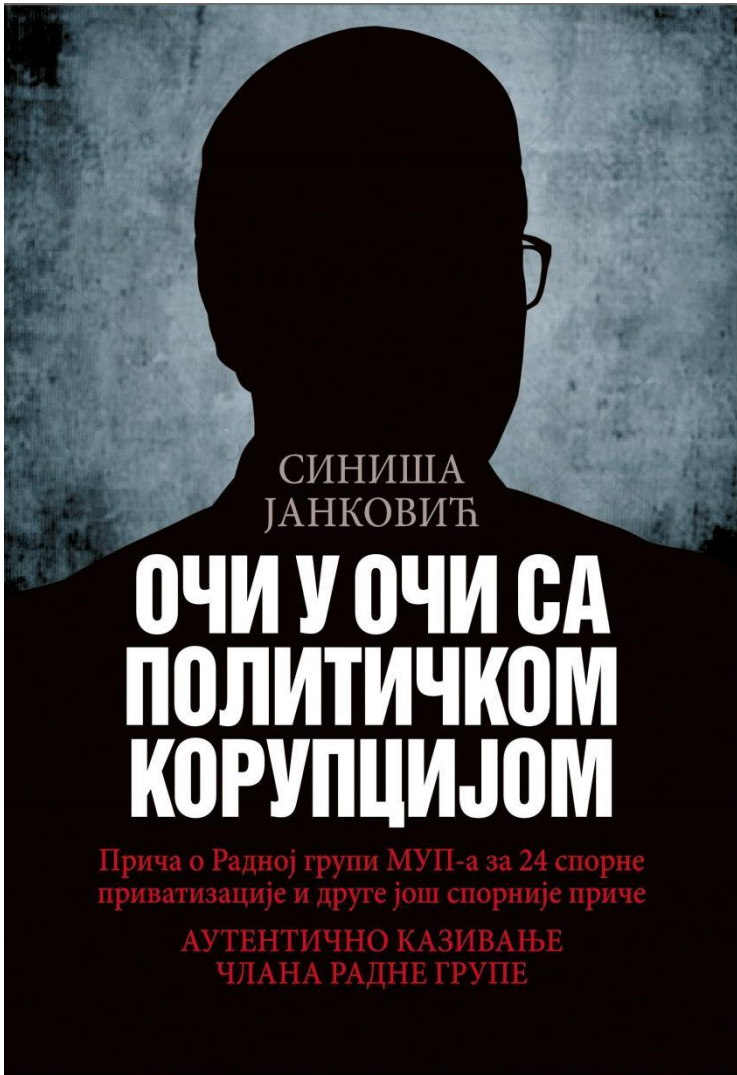
Дизајн корица:

Емина Паучинац

Панчево
2022.

*Copyright © 2022 [Синиша Јанковић]. All Rights Reserved/Сва права
задржана.*

Од истог аутора:

Синиша Јанковић
КАКО ЈЕ ЈЕДНА ЦЕДУЉИЦА СРУШИЛА МУП

Синиша Јанковић

КАКО ЈЕ ЈЕДНА ЦЕДУЉИЦА СРУШИЛА МУП

У припреми:

Синиша Јанковић

ЖМУРЕЋИ

~~ОЧИ У ОЧИ~~ СА

ПОЛИТИЧКОМ КОРУПЦИЈОМ

*Сатиричне приче о догађајима који се догодили нису; а
може бити и да јесу?*

*Тотални антипод приче о сусрету са политичком
корупцијом очи у очи.*

Белешка: